

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2014. F. 102/30.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban 2024. február 15. napján tárgyalás tartása nélkül meghozta az alábbi fegyelmi

h a t á r o z a t o t :

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd **1 (egy) rendbeli szándékos** fegyelmi vétséget követett el, ezért

írásbeli megrovás

fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy 30.000 Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlájára.

Indokolás:

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

Az illetékes Ügyészség, mint nyomozóhatóság átiratában tájékoztatta a Budapesti Ügyvédi Kamarát arról, hogy az eljárás alá vont ügyvéd ellen előttük büntetőeljárás indult az 1978. évi IV. tv. (rég. Btk.) 254. § (1) bekezdésébe ütköző, bűnsegédként elkövetett, gazdálkodó szervezet dolgozójának kötelessége megszegésére irányuló vesztegetés büntettének gyanúja miatt, amelynek során gyanúsított kihallgatására is sor került.

A Budapesti Ügyvédi Kamara fegyelmi főmegbízottja elrendelte az előzetes vizsgálatot, arról értesítette az eljárás alá vont ügyvédet és a bejelentő hatóságot is, majd az összefoglaló jelentésében fegyelmi eljárás elrendelését kezdeményezte, egyben indítványozta az eljárás felfüggesztését a büntetőügy jogerős befejezéséig.

A Budapesti Ügyvédi Kamara Fegyelmi Tanácsa határozatával a fegyelmi eljárást az Ügyészség előtt indult büntetőeljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette.

Az Ügyészség az eljárás alá vont ügyvéddel szemben bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntette miatt határozatában a nyomozást megszüntette és a gyanúsítottat megrovásban részesítette. Az eljárás alá vont ügyvéd a határozat ellen a törvényes határidőn belül a megrovás alkalmazását sérelmező panasszal élt. A Megyei Főügyészség határozatában a panaszt nem találta alaposnak, ezért azt elutasította, a nyomozást megszüntető határozatot hatályon kívül helyezte és az Ügyészséget a büntetőeljárás folytatására hívta fel.

Az Ügyészség vádiratot nyújtott be az eljárás alá vont ügyvéddel szemben a Járásbíróságra.

A Járásbíróság ítéletében az eljárás alá vont ügyvédet bűnösnek mondta ki a régi Btk. 254. § (1) bekezdésébe ütköző vesztegetés büntetében, mint bűnsegédként és ezért intézkedésként megrovásban részesítette. Az ítélettel szemben az eljárás alá vont ügyvéd felmentést célzó fellebbezést terjesztett elő. A fellebbezés nyomán eljáró Törvényszék, mint másodfokú bíróság ítéletében a járásbíróság határozatát az eljárás alá vont ügyvéd tekintetében a cselekmény minősítését érintően megváltoztatta, azt pontosította a régi Btk. 254. § (1) bekezdésének 1. fordulata szerinti minősítést megállapítva. A másodfokú bíróság a büntetőjogi főkérdést, azaz a büntetőjogi felelősség elbírálását és az alkalmazott szankciót tekintve a járásbíróság ítéletét helyben hagyta, így az a kihirdetés napján jogerőre emelkedett.

A büntetőeljárás jogerős befejezésével a fegyelmi eljárás felfüggesztésének oka megszűnt.

A megállapított tényállás:

A Járásbíróság ítéletével az eljárás alá vont ügyvédet megrovásban részesítette bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntette miatt az 1978. évi IV. törvény 254. § (1) bekezdése alapján. Az ítéletet a Törvényszék, mint másodfokú bíróság másodfokú ítéletével az eljárás alá vont ügyvéddel szemben helybenhagyta azzal, hogy a bűncselekmény jogszabályi alapja az 1978. évi IV. törvény 254. § (1) bekezdésének 1. fordulat szerint minősül. A bíróság tényállásként azt állapította meg, hogy dr. W.V. úgy szerzett 2012. júniusában és novemberében angol középfokú szóbeli és írásbeli nyelvvizsga bizonyítványt, hogy részben a vizsgát megelőzően, részben azt követően pénzt fizetett egy közvetítőjének, annak érdekében, hogy a vizsga előtt megkapja az írásbeli és a laborfeladatok megoldását az (...) vagy egy vele szerződött gazdálkodó szervezet dolgozójának köteleességszegése révén, míg a szóbeli vizsgáján a vizsgáztatók a tudása tényleges felmérése nélkül olyan pontszámot adnak neki, amely szerint megfelelt a nyelvvizsgán. Ennek kapcsán az eljárás alá vont ügyvéd közvetített közte és közvetítője között és a vesztegetéssel történő vizsgáztatással összefüggően ő adta meg a közvetítőnek dr. W.V. adatait a vizsgázáshoz.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd észrevételében hivatkozott arra, hogy a vonatkozásában született ítélet nem csupán bizonyítékok nélkül, hanem kifejezetten azok ellenében, illetve figyelembevétel nélkül született meg.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A vezető fegyelmi biztos megrovás fegyelmi büntetés kiszabására tett indítványt.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A Fegyelmi Tanács mindenekelőtt megállapítja, hogy a jelen ügy tárgyát képező magatartást az eljárás alá vont ügyvéd 2012. évben valósította meg, az eljárás felfüggesztésére pedig 2014-ben került sor, ezért a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: FESZ) 42.6. pontja alapján az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. (a továbbiakban: Üttv.) szerinti eljárási szabályokat kell alkalmazni, az anyagi jogi szabályok alkalmazása szempontjából pedig FESZ 1.4 pontja alapján az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (Üt.) rendelkezései az irányadóak.

Az Üt. 37. § b) pontja szerint fegyelmi vétséget követ el az az ügyvéd, akinek az ügyvédi tevékenységen kívüli vétkes magatartása az ügyvédi kar tekintélyét csorbítja. Az Üttv. 107. § b) pontja szerint fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha ügyvédi tevékenységen kívüli szándékos vagy gondatlan magatartásával az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyezteti. Az idézett jogszabályhelyek alapján megállapítható, hogy mind az elkövetéskor, mind a jelenleg hatályos jogszabály alapján fegyelmi vétség tárgya az a szándékos cselekmény, amely az ügyvédi hivatás tekintélyét sérti, így a FESZ 1.5 pontja – amely szerint az elbíráláskor fegyelmi vétségnek már nem minősülő magatartás, vagy enyhébb jogkövetkezmény alkalmazását előíró rendelkezés esetére a hatályos jogszabály alkalmazását teszi lehetővé – a jelen esetben nem alkalmazható.

A Fegyelmi Tanács rögzíti, hogy a büntető bíróság bűnösségre vonatkozó megállapítása köti a fegyelmi hatóságot, így a büntető bíróság által megállapított tényállást a Fegyelmi Tanács határozatának alapjául elfogadta, amelyet mindössze azzal egészített ki, hogy az eljárás alá vont ügyvéd büntetőjogi felelősségét is megállapították és szankcionálták. A Fegyelmi Tanács ebben a körben nem tudta figyelembe venni az eljárás alá vont ügyvéd észrevételében és az abban hivatkozott korábbi beadványában szereplő előadását, miszerint ő ártatlannak vallja magát és elítélésére a bűnösségének kétséget kizáró bizonyítottsága ellenére került sor. Már az ókori Rómában ismert volt az az alapvető tétel, amely szerint az ítélt dolgot igazságként kell elfogadni.

Ez a tétel jelenik meg ellentétes előjellel az Alaptörvény XXXVIII. cikkének (2) bekezdésében és a büntetőeljárásról szóló törvény 1. §-ban is, amelyek azt mondják ki, hogy senki sem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg a bűnösséget a bíróság jogerős ügydöntő határozata meg nem állapítja. Gyakorló ügyvédként az eljárás alá vont ügyvédnek ezekkel a szabályokkal tisztában kell lennie, mint ahogyan azzal is, hogy a Fegyelmi Tanács az eljárás eredményeként nem juthat olyan következtetésre, amely a jogerős ítéletben megállapított tényekkel, és a bűnösséget megállapító rendelkezéssel ellentétes.

Az eljárás alá vont ügyvédet tehát szándékos bűncselekmény elkövetése miatt a bíróság jogerősen elmarasztalta, mely tény önmagában alkalmas az ügyvédi hivatás tekintélyének csorbítására. Az ügyvédi tevékenységet gyakorlók feddhetetlenségének és a jó hírnév megőrzésének követelménye azt jelenti, hogy az ügyvédi tevékenységet gyakorló személy semmilyen körülmények között nem követhet el szándékos bűncselekményt.

A Fegyelmi Tanács rögzíti, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az ügyvédi tevékenysége gyakorlásán kívül követte el a fegyelmi vétséget, így az Üt. 37. § b) pontja irányadó a jelen eljárásban.

A Fegyelmi Tanács kiemeli, hogy a büntetőbíróság által megállapított elkövetés a fegyelmi felelősség elbírálása szempontjából is szándékosnak minősül, tekintettel arra, hogy az eljárás alá vont ügyvédnek ismernie kell a jogszabályokat és a rá vonatkozó hivatásrendi normákat, így ezen szabályok megsértése a fegyelmi eljárásban is szándékos elkövetésnek minősül.

Figyelemmel a fegyelmi hatóságok gyakorlatára, amely szerint, amennyiben a fegyelmi felelősség alapját büntetőeljárásban történt jogerős elítélés képezi, úgy annak rendbeliségét önmagában a jogerős büntetőjogi felelősségre vonás alapozza meg (jelen esetben egyezően a büntetőbírósági ítéletben meghatározott rendbeliséggel), a Fegyelmi Tanács egy rendbeli fegyelmi vétség elkövetését állapította meg.

A joghátrány alkalmazása körében a Fegyelmi Tanács enyhítő körülményként értékelte, hogy a büntetőeljárás során igen tetemes mértékű időmúlás következett be. Enyhítő körülményként értékelhető az is, hogy a büntetőbíróság indokolása szerint az elkövetett cselekmény csekély fokban volt veszélyes a társadalomra, illetve kisebb súlyú enyhítő körülmény az eljárás alá vont ügyvéd eddig tanúsított kifogástalan előélete is.

Súlyosító körülményt a Fegyelmi Tanács nem észlelt.

Mіндеzek alapján a Fegyelmi Tanács álláspontja szerint – egyezően a fegyelmi biztos indítványával – az írásbeli megrovás fegyelmi büntetés is elegendő visszatartó erővel bír a jelen ügyben, figyelemmel a fentebb hivatkozott enyhítő körülményekre. Ezzel a Fegyelmi Tanács kifejezi helytelenítését az elkövetett fegyelmi vétség miatt, egyben felhívja az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét arra, hogy a jövőben tartózkodjon fegyelmi vétségek elkövetésétől, illetve fokozottan ügyeljen a hivatásrendi szabályok betartására.

Az Üttv. 127. § (1) bekezdése értelmében egyszerű megítélésű ügyben a Fegyelmi Tanács a határozatát tárgyalás tartása nélkül hozza meg.

A FESZ 22.1. pontja értelmében a fegyelmi ügy tárgyalás tartása nélküli elbírálása különösen akkor indokolt, ha a fegyelmi vétség egyértelmű, a rendelkezésre álló adatokból további bizonyítás felvétele nélkül megállapítható a fegyelmi felelősség. A jelen ügyben fentiek szerint a jogerős bírói határozatban foglalt tényállást tekintette irányadónak a Fegyelmi Tanács, így az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelőssége további bizonyítás felvétele nélkül is megállapítható volt. Nem volt tehát akadálya annak, hogy a Fegyelmi Tanács tárgyalás tartása nélkül, ezáltal az eljárást valamelyest felgyorsítva hozzon határozatot, amelyet indokolttá tett az eljárás alá vont ügyvéd helyzete is, aki több, mint nyolc éven át állt büntető- és fegyelmi eljárás hatálya alatt.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a FESZ 40.2. pontjának b) alpontja alapján a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére kötelezte.

Felhívja a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontjában és a 149. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint (6) bekezdésében foglaltakra, különös tekintettel arra, hogy a végrehajtható (jelen esetben a költség vonatkozásában végrehajtható) fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettség felszólítás ellenére történő nem teljesítése a kamarai tagság megszüntetését eredményezi.

A Fegyelmi Tanács határozata 2024. március 7. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2014. F. 102.)